

Currywurst

Duden என்பது யரேமன் மொழிக் கான (டொசு) அகராதி. 1880இல் தனது மூதற்பதிப்பில் 27000 மலசுச் சொற்களமை மட்டுமே கொண்டிருந்த அது இப்பொழுது தனது 28வது பதிப்பில் 145000 மலசுச் சொற்களமை உள்ளடக்கி இருக்கிறது. Duden நான்கு அல்லது ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை தன்னையுறுத்துபித்துக் கொள்ளும். இம்முறை அது என்றும் இல்லாதவகையில் அரசியல், பொருளாதாரம், விளையாட்டு, தஞ்சம் கோர்பவர்கள், தொழில்நுட்பம் என்று பல துறைகளிலும் இருந்து 5000 புதிய சொற்களமை உள்வாங்கியிருக்கிறது. அதில் வற்று மொழிகளில் இருந்தும் பல சொற்களமை இணைத்திருக்கின்றது. அந்தப் பிறமொழிச் சரேக்கை கொஞ்சமாக யரேமனியில் சலசலப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

“தொழில்நுட்ப முன்னற்றத்துக்கான சொற்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் அதிக பாவனையில் இருக்கின்றன. அப்படியே அவகளை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்றில்லை. ஆனாலும் ஏற்கெனவே நடமுறைக்கு வந்துவிட்ட சொற்களமை யரேமனியரான நாங்கள் அப்படியே பயன்படுத்துவதுதான் உகந்தது. அதைவிடுத்து அதற்கு ஒப்பான மாற்றுச் சொற்களமை கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்துவதால் தொழில்சார்துறைகளில் சர்வதேசங்களுடனான தொடர்பாடல்களில் சிக்கல்கள், பின்னடைவுகள் ஏற்படலாம். மலேயம் இன்றைய தலைமுறையினர் புதிய தொழில் முறையிலான சொற்களமை ஆங்கிலத்தில்தான் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அத்தோடு வற்று மொழிச் சொற்களமை டொசு மொழி ஏற்கெனவே உள்வாங்கியும் இருக்கிறது. ஆகவே இது மொழி வளர்ச்சிதான்” என்ற ஊடகங்களின் கருத்துகளும் வந்திருக்கின்றன.

Selfie, Selfiestick, Tablet, Social Bot, Undercut, Work-Life-Balance, Low Carb, Hoodie, Urban Gardening, Roadtrip... போன்ற பல சொற்கள் இப்பொழுது புதிதாக டொசு மொழியில் அணிவகுத்து நிற்கின்றன. நான் அறிந்து ஏற்கெனவே தமிழிலே இருந்து டொசு சில் உள்வாங்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு பிரபலமான வார்த்தைகளில் ஒன்று ‘கறி’ (curry) மற்றையது ‘கட்டாமரம்’ (catamaran). இதில் கறித்தட்டளோடு இவர்கள் செய்யும் உணவு (Currywurst) வருடத்துக்கு 800 மில்லியன் விற்பனையாகிறது. நாங்கள் ‘கறி’ என்று சொன்னால் “உனது உச்சரிப்பு பிழை ‘கறி’ என்று சொல்” என்று யரேமனியர்கள் எங்களதைத் திருத்தி விட்டுப் போவார்கள்.

இது தமிழில் என்று அடையாளம் காண முடியாத அளவுக்கு இரண்டறக் கலந்து விட்ட பிற மொழிச் சொற்கள் நிறையவே தமிழிலும் இருக்கின்றன. ஒரு தடவை ஹொலண்டில் வசிக்கின்ற எனது நண்பர் ஒருவரோடு நான் உரையாடும் போது, “இந்த தொளவார வேலையை விட்டிட்டு உருப்படியான அலுவலப்பை” என்று ஊரில் பழைய ஆட்கள் கதைப்பதைப் பற்றிச் சொன்னார். இதில் ‘தொளவார’ என்கின்ற சொல் டச்சு மொழியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் எனக்கு விளக்கினார். டச்சு மொழியில் vertaler என்றால் மொழிபெயர்ப்பு என்று பொருள். டச்சுக்காரர்களின் காலத்தில் எங்களின் முப்பாட்டனார் பலர் வீட்டில் உள்ள வேலைகளை விட்டு விட்டு

வடேட்டியை இறக்க கட்டிக்கொண்டு அப்பொழுது ஆண்டவனுக்கு விசுவாசமாக இந்தத் தொளவார் வலையைக் கும்புப் போயிருப்பார்கள் போலும். அதனால் தான் ஊரில் ஆச்சிமார்கள் “துலையைச் போன தொளவார் வலையை” என்று சலித்துக் கொண்டார்கள் எனவோ? இதேபோல அன்று பசியவர்களின் தமிழில் ஆஸ்பத்திரி, தபால் கந்தோர், வங்குரோத்து... என்று பல சொற்கள் இருந்தன. அவை இப்பொழுதும் பழக்கத்தில் இருக்கின்றனவா என்று தெரியவில்லை.

அந்த ஹொலண்ட் நண்பர்தான் என்னைக் கட்டார், “கொம்பியிற்றை தமிழில் கண்ணி என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள் ‘ணி’க்கு அருகே இன்னொரு ‘ணி’ வந்து உட்காரலாமா? அப்படி வறூ ஏதாவது சொற்கள் தமிழில் இருக்கின்றனவா?” என்று. அப்படியான சொற்களை தேடிப் பாரக் கநான் நிரேத்தை ஒதுக்கவில்லை. ஆனால் செல்லிடைத்தொலைபேசி, மடிக் கண்ணி, விசைப் பலகை, மகிழ்ந்து, பாரவந்து, தொடர்ந்து, பரேந்து என்று இப்பொழுது பல வார்த்தைகள் எங்களிடம் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. எவ்வளவு பரே இவ்வாறான சொற்களைப் பயன்படுத்தப் போகிறார்கள்? எவ்வளவு காலத்திற்கு அந்தச் சொற்கள் வாழப் போகின்றன? என்றொரு கேள்வி இருக்கின்றது.

எனது வலையை நண்பன் Joao போர்த்துக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்தவன். போர்த்துக்கீச மொழியில் இருந்து ஏகப்பட்ட சொற்கள் எங்களது தமிழில் கலந்திருக்கின்றன. ஆனால் ‘பனோ’ என்ற சொல் அவர்களது மொழியில் இருந்துதான் தமிழுக்குள் நுள்ளைந்திருக்கிறது என்பதை அவனுடன் உரையாடும் போதுதான் என்னால் அறிய முடிந்தது. பனோ என்றால் போர்த்துக்கீச மொழியில் இறகுகு என்று பொருள். முன்னைய காலத்தில் பறவைகளின் இறகுகளின் முனையை மையில் தொடட்டே எழுதுவார்கள். எங்களிடம் அப்பொழுது எழுத்தாணிதான் இருந்தது. எழுத்தாணியைவிட பனோ எழுதுவதற்கு வசதியாகத் தெரிந்ததால் ‘பனோ’ தமிழில் இலகுவாக நுள்ளைந்து நிலைத்தும் விட்டது. இன்னும்பொரு சொல்லலை Joaoவிடம் இருந்து அறிய முடிந்தது. அது Nattal என்ற சொல். Nattal என்றால் போர்த்துக்கீச மொழியில் யசே பிறந்ததினம். அதுவே எங்கள்குக்கு நத்தார் என ஆகிப் போனது. தமிழில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட ‘மாங்காய்’ என்ற சொல் போர்த்துக்கீச மொழியில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. பழமானாலும் சரி காயானாலும் சரி போர்த்துக்கீசர்களுக்கு அது மாங்காய்தான்.

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்” என்பது ஒளியைச் சொன்ன ஆத்திசுப்பி. இதில் அன்னை (Anne) என்ற சொல் துருக்கிய மகமதியர்கள் எங்கள்குக்கு தந்துவிட்டுப் போனது. “அன்னையைத் தமிழ் வாயால் மம்மி என்றழைத்தாய்? தமிழா நீ பசேவது தமிழா?” என்று தனியை செல்லப்பா ஏன்தனது தமிழ் வாயால் அம்மாவை ‘அன்னை’ என்று அழைத்துப் பாடினாரோ தெரியவில்லை.

புற்றளை மகா வித்தியாலத்தில் நான் இரண்டாவது வகுப்பு படிக்கும் போது ‘கதிரை’ என்று சொல்லப்போக “மீதவேி அதுக்குப் பரே கதிரை இல்லை, நாற்காலி” என்று வலேப்பிள்ளை வாததியார் என்காததை திருகியபோது வலிதாங்க முடியாமல் கால் பெருவிரல்களில் எம்பி, கொஞ்சம் மலேழ்ந்து “ஐயோ” என்று நான் கத்த “ஐயோ என்று சொல்லாதே. அது யமனின் ரைபெண் சாதியின் ரைபெயர். தன் ரைபெண் சாதியை ஆரக் பிபுறது என்று யமன் இப்ப இஞ்சை வந்திடப் போறான்” என்று தனது உயிரை நினதைது பதறியபடி என்காதுப் பிடியை வலேப்பிள்ளை வாததியார் கைவிட்டது நினையில் நிற்கிறது.

